

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2024 р.

Київ
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Дацій Олександр Іванович – завідувач кафедри маркетингу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Братусь Анна Анатоліївна – завідувач кафедри економіки та управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, доц.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – завідувач кафедри управління персоналом та економіки праці ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Скиба Ганна Іванівна – завідувач кафедри обліку і оподаткування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, канд. екон. наук, доц.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 30.10.24)*

II Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2024 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024. 594 с.

ISBN 978-617-02-0406-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Сафонік Наталія Петрівна Сучасні тенденції інноваційного розвитку підприємств в умовах цифрової трансформації	439
Сахно Дмитро Сергійович Цифрова трансформація залізничного транспорту: проблеми інноватизації в умовах війни	442
Семенова Тетяна Валеріївна, Бабич Віталій Анатолійович Оцінка ефективності товарної політики виробничого підприємства	445
Семеновський Артем Анатолійович Соціально-політичні практики у вимірі урбаністично-просторових змін в Україні	448
Сербіна Тетяна Володимирівна Компоненти зовнішньоекономічної логістичної діяльності підприємств у період воєнного стану	451
Середюк Катерина Володимирівна Перспективи розвитку економічного механізму забезпечення соціальних гарантій у будівельній галузі	452
Симоненко Ростислав Михайлович, Шаулко Ярослав Володимирович, Шаулко Олексій Володимирович Цифрові інструменти для підвищення ефективності управління економікою	455
Скиба Ганна Іванівна Цифрова трансформація бухгалтерського обліку в контексті сталого розвитку	458
Скрипцов Святослав Валерійович Використання інновацій та цифрових технологій для зменшення харчових відходів	461
Сливка Оксана Андріївна Напрями діджиталізації управління персоналу організації	465
Слободенюк Арсеній Сергійович Інноваційна бізнес-модель: сутність, характеристики, переваги	468
Смоквина Валерій Віталійович, Мазуренко Владислав Петрович Цифрова трансформація бізнесу як інструмент забезпечення його економічної безпеки в кризових умовах	471
Соколенко Людмила Федорівна Інноваційні технології в аудиті в умовах воєнного стану	473
Сологуб Денис Едуардович, Скиба Ганна Іванівна Цифровізація бізнесу у світлі розвитку світового ринку інформаційних технологій: сучасні тренди та перспективи	475

Класифікація товарів фірми “Карелін”

	А	В	С
X	AX Нашийники, поводки	BX –	CX Комплекти (поводок і шлея), ринговки, спарки
Y	AY –	BY Шлеї	CY Перестібки
Z	AZ –	BZ Намордники	CZ Карабіни

Отже, основну увагу фірмі слід приділити удосконаленню основних товарів — нашийників та поводків. Це — товари-зірки, які забезпечують біля 70 % доходів фірми, на них є стабільний попит, який щорічно зростає. Найбільш проблемною асортиментною групою є карабіни, їхня частка у структурі доходів фірми становить всього 0,1 %, а коефіцієнт варіації — 25,5 %, що характеризує попит як випадковий та епізодичний.

Для вдосконалення товарної політики фірми можна рекомендувати розширення асортименту товарів, а також інтенсивну їх рекламу у мережі Інтернет.

Література

1. Кардаш В. Я. Маркетингова товарна політика. Київ: КНЕУ, 2003. 250 с.
2. Тюленева Ю. В., Майстренко Н. В. застосування методу ABC-XYZ-аналізу під час управління логістичними процесами аграрного підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2027. № 20. С. 598–603.
3. Сомова Л. І., Багаєва Ю. О. Удосконалення товарної політики фірми. *Інфраструктура ринку*. 2018. № 25. С. 460–464.

СЕМЕНОВСЬКИЙ Артем Анатолійович

аспірант кафедри публічного адміністрування,
Міжрегіональна Академія управління персоналом,
semenovsky77@gmail.com

СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПРАКТИКИ У ВИМІРІ УРБАНІСТИЧНО-ПРОСТОРОВИХ ЗМІН В УКРАЇНІ

Урбанізація — це процес зростання значущості простору міст у житті та розвитку суспільства, яке супроводжується збільшенням і ростом міських поселень, агломерацій, зростанням питомої ваги міського населення, і закономірним поширенням культури міського способу життя у певних регіонах,

країнах та світі у цілому. Поняття “урбаністичного простору” досліджувало багато вчених, кожен розглядає українські міста під власною призмою, та додає своєю теорією цілісне бачення урбаністичного простору України. Наприклад Є. Шипович та С. Мохначук в своїх роботах спиралися на виділення трьох фаз (етапів) урбанізації: власне урбанізація (переважання центробудівних сил), субурбанізація (розмивання ядра) та рурбанізація (урбанізація сільських населених пунктів в межах урбанізованої зони) [1].

Цікавою є ідея трактування урбанізації як процесу концентрації спілкування в системі спілкування, що регулюється містами, запропонована З. Васильєвою та В. Ковалевським. На їхню думку, концентрація спілкування здійснюється в двох аспектах — соціально-інформативному і просторовому, а міста виявляються як єдність цих процесів. Тобто дисгармонію інтеграційної функції соціально-політичних суб’єктів можуть викликати консерваційні та деградуючі міста, а також створені застарілими формами культурних та освітніх установ, архаїчні або також деградуючі простори концентрації спілкування соціально-політичних суб’єктів. Отже, в Україні для ефективного розвитку соціально-політичних практик громадянського суспільства в урбаністичному просторі, необхідно змінити спосіб підходу урбанізації в цілому. Зробити це можна за допомогою цілеспрямованої діяльності держави в сфері культури і освіти: популяризація громадських просторів, коворкінгів, активне розширення соціальних установ.

Концептуальний аналіз доробків на тему публічного простору міста у працях вчених дає змогу стверджувати, що публічний простір є важливим елементом в системі формування і налагодження основ соціальної взаємодії і співпраці; публічний простір є середовищем для підтримки і трансляції культурного досвіду, закріплення його у знаковому, поведінковому, організаційному вираженні; публічний простір носить утилітарно-комунікативний характер, і його смисловий фон амбівалентний: він одночасно розділяє і пов’язує. Основними принципами формування публічного простору постають: людська потреба в задоволенні своїх потреб участі та комунікації, потреба у відчутті повноти життя, загальній дії, її ігровому моменті. Індивідуальний простір міста характеризується безпечним приватним, внутрішнім порядком, затишним предметно-речовим оточенням індивіда, тактильними контактами і емоційною рівновагою.

Місто — це найкраще місце для вивчення і дослідження соціальних проблем, адже соціальні проблеми в своїй основі — це проблеми міста. Відмова від співпраці, втрата громадянського почуття нівелюють значимість публічного простору і ведуть до його занепаду, чинниками якого постають приватизація (приватний або комерційний контроль) і “відстеження” (контроль соціальної нестійкості). Причому зникнення публічного простору супроводжується соціально інтеграційними ризиками.

Проаналізувавши можливості публічного простору міста було визначено, що публічний простір володіє силою гуртування, а, відтак, стає “територіальною” основою для появи соціально-політичних практик та участі різного характеру. Індивід отримує можливості бути побаченим і почутим.

Міські динамічні вулиці, площі — це той організований простір, що уможливорює масштабні соціальні явища (наприклад, акції громадянського протесту під назвою “Революція Гідності” на Майдані Незалежності та центральних вулицях столиці України). У просторі міста перехрестя є динамічний простором, своєрідним “композиційний протягом”, призначеним для зустрічей, тривалих або коротких контактів. Ще Платон обґрунтував потребу, щоб на перехрестях були місця для зустрічей та нетривалих розмов. Подібні публічні простори існують і сьогодні у вигляді невеликих паркових зон і алеї.

Міське середовище задає особливий ритм життя, позбавлений монотонності робочого дня. Це ритм прогулянки, ритм відпочинку. Сквери, зони кіосків, торгові точки, зупинки транспорту полегшують короточасну паузу для відпочинку і орієнтації, перетворюються у вкрай необхідне місце громадського “обслуговування і споживання”. У кафе заходять не тільки для того, щоб випити або поїсти, а щоб “побути в суспільстві”. Стадіони, парки, клуби, де часто зав’язуються знайомства, інші публічні простори взаємодій — ідеальне середовище неформальних зібрань і імпровізованих клубів. Вулиці, перехрестя і площі поєднують функції шляху, дороги і місця діяльності, громадських контактів. Їх роль в системі міста визначає і специфічний характер простору. Вони служать місцем не тільки для прояву політичних, громадянських почуттів, а й створюють необхідне сприятливе середовище для проведення вільного часу, оскільки в містах цінують високий рівень дозвілля.

На основі результатів дослідження стверджуємо, що активізація громадської діяльності в українських містах суттєво сприяє покращенню благоустрою міст. Особливо яскраво це проглядається у великих містах чи населених пунктах з сильною, згуртованою громадою. Місцеві жителі усвідомлено починають працювати над розв’язанням міських проблем. Вони налагоджують комунікації з місцевою адміністрацією, знаходять потрібні важелі тиску, починають самостійно займатися покращенням міської інфраструктури, створюють власноруч публічні простори, навіть знаходять грантові можливості для впровадження у місті альтернативної енергетики. І нехай зараз такі зміни йдуть точково, проте ще 5–10 років тому жителі якогось невеликого містечка навіть не замислювалися про те, щоб побудувати автономну сонячну електростанцію або власними силами облаштувати на пустирі публічний простір.

Література

1. Урбаністична Україна: в епіцентрі просторових змін: монографія / за ред. К. Мезенцева. Київ: Фенікс, 2017. 438 с.